EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOON,

10. mai 2012,

tähelepanekutega, mis on kaheksanda, üheksanda ja kümnenda Euroopa Arengufondi 2010. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa

EUROOPA PARLAMENT,

— võttes arvesse komisjoni aruannet 2009. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise otsuse järelmeetmete kohta (KOM(2011) 736) ning sellele aruandele lisatud komisjoni töödokumente (SEK(2011) 1350 ja SEK(2011) 1351),

— võttes arvesse kaheksanda, üheksanda ja kümnenda Euroopa Arengufondi 2010. aasta raamatupidamise aastaaruandeid ning tulemiaruandeid (KOM(2011) 471 – C7-0273/2011),

— võttes arvesse komisjoni 27. aprilli 2011. aastal esitatud aastaaruannet kaheksanda, üheksanda ja kümnenda Euroopa Arengufondi finantsjuhtimise kohta 2010. aastal,

— võttes arvesse finantsteavet Euroopa Arengufondi kohta (KOM(2011) 334),

— võttes arvesse kontrollikoja aastaaruannet kaheksandast, üheksandast ja kümnendast Euroopa Arengufondist 2010. aastal rahastatud tegevuste kohta koos komisjoni vastustega [1] ning kontrollikoja eriaruandeid,

— võttes arvesse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 287 tehtud kontrollikoja avaldust, [2] mis kinnitab raamatupidamisaruannete usaldusväärsust ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkust ja korrektsust,

— võttes arvesse nõukogu 21. veebruari 2012. aasta soovitusi, mis käsitlevad komisjoni tegevuse heakskiitmist seoses Euroopa Arengufondide meetmete rakendamisega aastal 2010 (05458/2012 - C7-0047/2012, 05459/2012 - C7-0048/2012, 05460/2012 - C7-0049/2012),

— võttes arvesse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele kirjutati alla 23. juunil 2000 Cotonous [3] ja mida on muudetud 25. juunil 2005 [4] Luxembourgis,

— võttes arvesse nõukogu 27. novembri 2001. aasta otsust 2001/822/EÜ (ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Ühendusega (Ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsus)), [5] mida on muudetud nõukogu otsusega 2007/249/EÜ [6],

— võttes arvesse nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 20. detsembri 1995. aasta sisekokkuleppe (neljanda AKV-EÜ konventsiooni teise finantsprotokolli kohase ühenduse abi finantseerimise ja haldamise kohta) [7] artiklit 33,

[1] ELT C 326, 10.11.2011, lk 251.
[2] ELT C 326, 10.11.2011, lk 262.
[3] EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.
[4] ELT L 287, 28.10.2005, lk 4.
[5] EÜT L 314, 30.11.2001, lk 1 ja EÜT L 324, 7.12.2001, lk 1.
[6] ELT L 109, 26.4.2007, lk 33.
[7] EÜT L 156, 29.5.1998, lk 108.

— võttes arvesse nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 18. septembri 2000. aasta sisekokkuleppe (ühenduse abi rahastamise ja haldamise kohta vastavalt 23. juunil 2000. aastal Cotonous (Beninis) alla kirjutatud Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikide ning Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahelise partnerluslepingu finantsprotokollile ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse EÜ asutamislepingu neljandat osa) ([1]) artiklit 32,

— võttes arvesse oma 5. juuli 2011. aasta resolutsioone ELi arengupoliitika mõju suurendamise kohta ([2]) ning ELi eelarvest arenguriikidele antava toetuse tuleviku kohta ([3]),

— võttes arvesse oma 22. mai 2008. aasta resolutsiooni abi tõhusust käsitleva 2005. aasta Pariisi deklaratsiooni järelmeetmete kohta ([4]),

— võttes arvesse oma 28. septembri 2006. aasta resolutsiooni tihedama ja parema arengukoostöö ning 2006. aasta ELi abi tõhususe paketi kohta ([5]),

— võttes arvesse OECD arenguabikomitee (DAC) aruannet abi tõhususe kohta, mis on eduaruanne 2009. aasta juuni Pariisi deklaratsiooni rakendamise kohta,

— võttes arvesse 4. ja 5. novembri 2010. aasta Tunise konsensust „Sihiks tulemuslik areng", mis on Aafrika tulemusliku arengu tegevuskava,

— võttes arvesse Pusanis 2011. aasta detsembris toimunud OECD abi tõhususe teemalise kõrgetasemelise kohtumise lõppdokumenti,

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 319,

— võttes arvesse 16. juuni 1998. aasta finantsmääruse (mida kohaldatakse finantskoostöö arendamiseks neljanda AKV-EÜ konventsiooni alusel) ([6]) artiklit 74,

— võttes arvesse 27. märtsi 2003. aasta finantsmääruse (mida kohaldatakse 9. Euroopa Arengufondi suhtes) ([7]) artiklit 119,

— võttes arvesse nõukogu 18. veebruari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 215/2008 (mis käsitleb kümnenda Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ([8]) artiklit 142,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 76, artikli 77 kolmandat taanet ja VI lisa,

— võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit ja arengukomisjoni arvamust (A7-0100/2012),

A. arvestades, et Cotonou lepinguga, millega reguleeritakse liidu suhteid Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega (ÜMT), soovitakse kooskõlas kestliku arengu eesmärkidega peamiselt vähendada vaesust ja see kaotada ning integreerida AKV riigid ja ÜMT maailmamajandusega;

([1]) EÜT L 317, 15.12.2000, lk 355.
([2]) Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0320.
([3]) Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0317.
([4]) ELT C 279 E, 19.11.2009, lk 100.
([5]) ELT C 306 E, 15.12.2006, lk 373.
([6]) EÜT L 191, 7.7.1998, lk 53.
([7]) ELT L 83, 1.4.2003, lk 1.
([8]) ELT L 78, 19.3.2008, lk 1.

B. arvestades, et Euroopa Arengufond (EAF) on liidu kõige tähtsam AKV riikidega tehtava arengukoostöö rahastamise vahend;

C. arvestades, et vaatamata parlamendi korduvatele palvetele EAF eelarvesse kanda, tegi komisjon oma 29. juuni 2011. aasta teatises „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve" (KOM(2011) 500) ettepaneku jätta EAF 2014.–2020. aastal liidu eelarvest välja, mis tähendab, et EAFi rakendatakse jätkuvalt mitte üldise finantsmääruse, vaid konkreetse finantseeskirja alusel;

D. arvestades, et EAFi kaudu antava abi kogusumma kasvab märkimisväärselt, kuna kümnenda EAFi kaudu antava liidu toetuse summaks ajavahemikul 2008–2013 on määratud 22 682 000 000 eurot, mis on üheksanda EAFi raames eraldatud summadega võrreldes aastas nominaalselt 37 % enam, ja arvestades, et EAFi väljamaksed on ajavahemikus 2000–2010 kahekordistunud, kuid suutlikkus toetust vastu võtta on endiselt probleemaatiline;

E. arvestades, et aasta pärast Euroopa välisteenistuse loomist, kes jagab vastutust Euroopa arenguabi andmise eest komisjoniga, on seda kritiseeritud nii ebatõhususe kui ka tõsiste strukturaalsete ja üleminekuprobleemide pärast liidu delegatsioonides;

F. arvestades, et arenguabi andmine areneb pidevalt ning et arenguabi on osa suuremast tervikust, milles paljude arenguriikide jaoks on kaubandus, rahaülekanded ja muud tuluallikad tänapäeval olulisemad kui ametliku arenguabi maksed;

G. arvestades, et tõhusa abi eeltingimused on läbipaistvus ja aruandekohustus ühelt poolt abiandja- ja partnerriikide ning teisalt partnerriigi ja selle kodanike vahel; arvestades, et Pariisi deklaratsiooni ja abi tõhusust käsitleva Accra tegevuskava kohaselt leppisid abiandjad ja partnerriigid kokku, et nad levitavad olemasolevate ja tulevaste abivoogude kohta piisavalt vara üksikasjalikku teavet, et arenguriikidel oleks võimalik eelarvet koostada ja raamatupidamise aastaaruandeid senisest põhjalikumalt auditeerida;

H. arvestades, et arenguabi antakse sageli riikidele, mille riigiinstitutsioonid ega sisekontrollisüsteemid ei toimi korralikult ja kus valitseb suur korruptsioon, ning arvestades, et liidu arenguabieelarve audit on seepärast eriti oluline;

I. arvestades, et 2010. aasta oli ülemaailmse arengukoostöö jaoks eriti keeruline näiteks ülemaailmse võlakriisi, toiduhindade tõusu ja Haiti maavärina tõttu;

1. tuletab meelde, et EAFi rakendatakse projektide ja eelarvetoetuse abil ja et 2010. aastal eraldati fondist 66 % projektidele ja 34 % eelarvetoetusena; tuletab meelde, et 2010. aastal hallati 49 % EAFi maksetest tsentraliseeritult, st komisjon rakendas abimeetmeid otse, 11 % maksetest hallati ühiselt, st selliste rahvusvaheliste organisatsioonide nagu ÜRO ja Maailmapanga kaudu; 40 % maksetest hallati detsentraliseeritult, st komisjon usaldas teatud tegevuste haldamise abisaajariigi ametiasutustele;

2. märgib rahuloluga, et kümnenda EAFi tähtaja keskel oli brutomaksete maht rekordiliselt kõrge ja kulukohustustega sidumise määr peaaegu 50 %, mis tähendab seda, et eesmärk 2013. aasta lõpuks kõik kümnenda EAFi vahendid kulukohustustega siduda on endiselt saavutatav; on aga mures, et kümnenda EAFi kestuse keskel oli piirkondadele ette nähtud assigneeringutest kulukohustustega seotud ainult 20 % ning ülemeremaadele ja -territooriumidele ette nähtud assigneeringutest kõigest 3 %; nõuab, et komisjon kiirendaks viivitamata piirkondlike näidisprogrammide ning ülemeremaade ja -territooriumide programmide elluviimist;

3. kordab oma muret asjaolu pärast, et Euroopa Parlamendil puudub õigus kontrollida EAFi tehinguid nii, nagu ta teeb seda muude abi rahastamisvahendite, nt arengukoostöö rahastamisvahendi puhul; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks konkreetsed ettepanekud selle kohta, kuidas parandada Euroopa Parlamendi demokraatlikku kontrolli EAFi üle, nii et kontroll oleks samasugune nagu arengukoostöö rahastamisvahendi puhul; rõhutab ühtlasi AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee poolt Euroopa Arengufondi üle teostatava järelevalve tähtsust;

EAFi kandmine eelarvesse

4. kinnitab, et toetab EAFi kandmist eelarvesse; on kindlalt veendunud, et see on vältimatu samm teel demokraatliku kontrolli, aruandekohustuse ja rahastamise läbipaistvuse suurendamise suunas ning liidu poliitika sidususe suurendamiseks AKV riikide osas; toonitab, et eelarvesse kandmine vähendaks tehingute maksumust ning lihtsustaks aruandlust ja raamatupidamisnõudeid, sest nende suhtes kohaldataks kahe asemel vaid üht halduseeskirja ja otsustamisstruktuuri; loodab, et komisjon tagab, et EAFi eelarvesse kandmise tagajärjel ei muutu AKV riikidele eraldatavad vahendid vähem prognoositavaks;

5. peab igati kahetsusväärseks, et komisjon ei teinud oma teatises „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve" ettepanekut kanda EAF 2014.–2020. aasta finantsraamistiku raames liidu eelarvesse; nõuab, et EAF integreeritaks liidu eelarvega nii kiiresti kui võimalik ja mitte hiljem kui 2020. aastal, mil Cotonou leping aegub; palub komisjonil AKV riikidega tehtavaks koostööks ettenähtud vahendite kandmine eelarvesse ilma pikema viivituseta ette valmistada;

6. nõuab, et nõukogu ja liikmesriigid kiidaksid komisjoni ettepaneku heaks ning nõustuksid sellega, et alates 2020. aastast kantakse EAF liidu eelarvesse; on arvamusel, et sellega on liigselt viivitatud; loodab, et komisjon täidab oma lubaduse ja võtab kõik meetmed, mis on EAFi eelarvesse kandmise ettevalmistamiseks vajalikud;

7. toonitab, et EAFi kandmine liidu eelarvesse ei tähenda seda, et arengukoostöö vahendeid võidakse vähendada;

Kinnitav avaldus

Raamatupidamise aastaaruande usaldusväärsus

8. väljendab heameelt selle üle, et kontrollikoja hinnangul annavad kaheksanda, üheksanda ja kümnenda EAFi lõplikud raamatupidamise aastaaruanded EAFide finantsolukorrast 31. detsembri 2010. aasta seisuga kõikides olulistes küsimustes tõepärase pildi;

9. tuletab meelde, et kontrollikoja arvates oli kodeerimisvigu endiselt palju; märgib, et kontrollikoda leidis, et kuigi need vead 2010. aasta raamatupidamise aastaaruannet oluliselt ei mõjutanud, võivad need mõjutada EuropeAidi finantsjuhtimise andmete usaldusväärsust;

10. võtab teadmiseks EuropeAidi tegevuskava, mille eesmärk on parandada juhtimisinfosüsteemi (CRIS) lepinguid käsitleva teabe kvaliteeti, ja samuti raamatupidamisalase algatuse, mis aitab kasutajail raamatupidamisandmeid õigesti kodeerida ja liigitada; loodab, et EuropeAidi CRISi auditimoodulit hakatakse 2012. aastal läbi vaatama; palub komisjonil anda pädevale parlamendikomisjonile aru selle kohta, kas kodeerimisvigu on ootuspäraselt vähemaks jäänud ning kas andmesisestuse kvaliteet on paranenud;

11. märgib rahuldustundega, et uue tekkepõhise arvestussüsteemi (ABAC-EDF) kasutuselevõtt on peaaegu lõpule viidud; märgib, et uus arvestussüsteem parandab raamatupidamisarvestuse keskkonda ja kodeerimise kvaliteeti;

Tehingute korrektsus

12. märgib rahuloluga, et kontrollikoja hinnangul ei esinenud tuludes ega kulukohustustes olulisi vigu, kuid tunneb suurt muret selle üle, et mittekvantifitseeritavaid vigu esines olulisel määral, mis mõjutas kohustusi seoses hanke-eeskirjade täitmise ja lepingute allakirjutamise õiguslikult siduvate tähtaegadega;

13. tunneb muret arvamuse pärast, mida kontrollikoda avaldas raamatupidamise aastaaruande aluseks olevate maksete seaduslikkuse ja korrektsuse kohta ja mille kohaselt esines maksetes vigu olulisel määral; tuletab meelde, et kontrollikoja hinnangul on kaheksanda, üheksanda ja kümnenda EAFi kõige tõenäolisem maksete veamäär 3,4 %, mis ületab 2 % ehk olulisuse läve, ning tuletab meelde, et kvantifitseeritavaid ja mittekvantifitseeritavaid vigu leiti kõikide projektiliikide, v.a tarnete puhul;

14. märgib, et peamised projektide maksetes endiselt tuvastatud kvantifitseeritavad vead puudutasid järgmist: a) täpsus, sest esinesid arvutusvead; b) tõendamine, sest osutatud teenuste või tarnitud kauba kohta puudusid arved või muud tõendavad dokumendid; c) abikõlblikkus, sest kulutusi oli tehtud väljaspool rakendusperioodi või lepingus ettenägemata artiklitele, käibemaksu oli alusetult makstud ja ettenähtud karistused olid jäetud kohaldamata;

15. on eriti mures seetõttu, et halvasti toimivate projektide määr 2010. aastal suurenes (12,6 %; 2009. aastal oli see määr 11 %) [1] ja et detsentraliseeritud halduse raames täidetavate kulukohustuste veamäär on endiselt suur;

16. taunib asjaolu, et mittekvantifitseeritavate vigade jätkuvalt kõrge esinemissagedus mõjutab makseid; märgib, et mittekvantifitseeritavad vead olid peamiselt seotud täitmistagatistega, halduskulude heakskiitmise ja eraldamise menetluste mittejärgimise, ebapiisavate tõendavate dokumentide ning ühtlustamata lepingueeskirjadega;

17. märgib, et komisjoni arvates ei avaldanud mittekvantifitseeritavad vead finantsmõju; võtab teadmiseks, et mittekvantifitseeritavate vigade vähendamise strateegia raames on EuropeAidi veebikoolitusel ja äsja määratud delegatsiooni juhtide nimetamisele eelnenud seminaridel jm osalemine märgatavalt sagenenud; loodab, et komisjon annaks aru, kas selle tulemusel mittekvantifitseeritavate vigade arv väheneb; kutsub komisjoni üles tõhustama eelkontrolli, et vältida mittekvantifitseeritavaid vigu ja ettenähtud pangatagatistele mittevastamisest tingitud võimalikku kahju;

Allesjäänud vead

18. tuletab meelde, et EuropeAid töötab siiani välja põhinäitajat, mille abil hinnata pärast eel- ja tehingute järelkontrolle allesjäänud vigade finantsmõju; võtab teadmiseks komisjoni kinnituse, mille kohaselt on kogu allesjäänud veamäär madalam kui kontrollikoja hinnanguline veamäär; tuletab meelde, et kontrollikoja sõnul ei toeta kontrollikoja audit EuropeAidi peadirektori seisukohta, mille kohaselt ta sai piisava kinnituse selle kohta, et EAFide maksed ei sisaldanud olulisel määral vigu;

19. peab kahetsusväärseks, et kontrollikoja hinnang kõige tõenäolisema veamäära kohta, mis põhineb kontrollikoja iga-aastasel lähenemisel ja kehtival metoodikal, ja komisjoni tava, mille kohaselt viidatakse kogu allesjäänud veamäärale, mis hõlmab mitut aastat, ei ole omavahel vastavuses; on arvamusel, et lähenemine, mis põhineb allesjäänud veamääral selle praegusel kujul, ei anna iga-aastasele eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlusele võrreldavaid andmeid; märgib rahuloluga, et komisjon nõustub kontrollikojaga selles suhtes, et tuleb leida täiendavaid kvantifitseeritavaid tõendeid; palub komisjonil põhinäitajad, mille abil hinnata allesjäänud vigade finantsmõju, kindlaksmääratud tähtajaks, st 2013. aastaks, välja töötada;

Üldine hinnang järelevalve- ja kontrollisüsteemide tõhususele

20. peab kahetsusväärseks kontrollikoja leidu, mille kohaselt on komisjoni poolt hallatavad EAFi üldised järelevalve- ja kontrollisüsteemid vaid osaliselt mõjusad; märgib, et EuropeAidi kesktalituste järelevalve ja kontroll oli mõjus, kuid liidu delegatsioonide puhul olid need vaid osaliselt mõjusad;

[1] Aastaaruanne kaheksanda, üheksanda ja kümnenda Euroopa Arengufondi finantsjuhtimise kohta 2010. aastal, lk 11.

21. kahetseb asjaolu, et liidu delegatsioonide järelevalve- ja kontrollisüsteemide puudused kipuvad korduma; tuletab meelde kontrollikoja leidu, mille kohaselt olid suurema osa EAFide abi saavate riikide riiklike eelarvevahendite käsutajate puhul kontrollid halvasti dokumenteeritud ja mittemõjusad, institutsioonid vähesuutlikud, liidu delegatsioonide ressursid piiratud ja kaadrivoolavus suur; nõuab seepärast, et suurendataks riigipoolse eelarvevahendite käsutaja administratsiooni institutsionaalset suutlikkust rahandusalase lisakoolituse ning asjakohaste suuniste abil, et kõrvaldada nimetatud finantsjuhtimise puudused;

22. märgib, et kontrollikoja viimases kolmes iga-aastases EAFi aruandes on märgitud personali vähesust ja ebapiisavaid inimressursse, mis võivad negatiivselt mõjutada liidu auditeerimisprotsessi; tunneb selle püsiva probleemi pärast suurt muret;

23. toonitab, et piisav hulk pädevaid töötajaid on liidu arenguabi tõhusa andmise ning kvaliteetse järelevalve ja järelmeetmete eeltingimus; palub sellega seoses komisjonil ja Euroopa välisteenistusel seada lisaks kulutõhususele piisavalt olulisele kohale nende organisatsioonide inimressursside aspekt, et mitte vähendada delegatsioonide järelevalve- ja kontrollivõimet;

24. võtab teatavaks kontrollikoja leiu, mille kohaselt olid EuropeAidi kesktalituste ja liidu delegatsioonide eelarvevahendite käsutajate läbiviidud eelkontrollid vaid osaliselt mõjusad; tuletab meelde, et EuropeAidi eelkontrollid toetuvad sageli välisinspektorite kontrollitõenditele või välisauditite ja kulude kontrollimisele; peab kahetsusväärseks asjaolu, et kontrollikoja leitud vigade esinemissageduse tõttu on nende meetoditega saadav kindlus piiratud; märgib, et komisjon võttis selle probleemi lahendamiseks kasutusele kulutuste kontrollimist käsitlevad tegevussuunised, millest audiitoritel tuleb lähtuda;

25. märgib rahuloluga, et EuropeAidi kesktalituste ja delegatsioonide kontrollikeskkonda peeti tõhusaks; tunneb muret korduvate puuduste pärast liidu delegatsioonide kontrolli- ja järelevalvesüsteemides, mis hõlmavad puudulikku või ebapiisavat dokumentatsiooni ja rakendusorganisatsioonide ebakorrektseid hankemenetlusi; märgib, et valmis dokument „ELi välistegevuse rahaliste vahendite saajatele mõeldud finantsjuhtimise abimaterjalid" ning seda levitati, et suurendada rakendusorganisatsioonide teadlikkust finantsjuhtimisest ja abikõlblikkuseeskirjadest;

26. märgib, et komisjon jätkab jõupingutusi täiustamaks EuropeAidi kontrolli- ja järelevalvesüsteeme, ja loodab, et EuropeAidi kontrollisüsteemide praeguse muutmise (tegevuskava EuropeAidi juhtimis- ja kontrollipüramiidi tugevdamiseks) tulemusel suureneb aruandekohustus, tõhusus ja kulutasuvus; palub komisjonil pädevat parlamendikomisjoni teavitada nimetatud probleemide lahendamiseks võetud meetmetest;

27. tunneb heameelt selle üle, et 2010. aasta juunis võeti delegatsioonide jaoks abisaajariikides toimuvaid riigi rahanduse juhtimise reforme käsitlevate aastaaruannete koostamiseks kasutusele uus vorm, ning nõuab, et delegatsioonid kohaldaksid seda uut raamistikku järjepidevalt;

28. tunneb heameelt kontrollikoja leiu üle, mille kohaselt aasta tegevusaruanne on selge ja informatiivne, eelkõige tänu kvantitatiivsete näitajate kasutamisele, ning annab õiglase ülevaate täitmisest ja tulemustest;

29. nõuab tungivalt, et komisjon annaks selle kohta, kuidas EAFi AKV riikides riiklikul ja piirkondlikul tasandil rakendatakse, rohkem teavet ning hoolitseks selle eest, et kogu tegevus, mida liit ülemeremaades rahastab, oleks paremini kajastatud;

Komisjoni ja Euroopa välisteenistuse pädevus liidu arenguabi andmisel

30. märgib, et 2010. aastal sai Euroopa välisteenistus praeguse kuju ja alustas tööd; kordab oma muret asjaolu pärast, et pädevuste esialgne jagamine komisjoni ja Euroopa välisteenistuse personali vahel liidu delegatsioonides põhjustas segadust ja pälvis õigustatud kriitikat; nõuab, et Euroopa arenguabi haldamist tuleb tõhusamaks muuta;

31. palub komisjonil uut süsteemi jälgida ja selle toimimisest aru anda; märgib, et Euroopa välisteenistuse ja komisjoni vahelisi küsimusi, mis on nõudnud täpsustust, käsitletakse dokumendis „Komisjoni talituste ja Euroopa välisteenistuse töökord välissuhete osas"; palub komisjonil edastada valmis dokumendi pädevatele parlamendikomisjonidele koos kokkuvõttega komisjoni ja Euroopa välisteenistuse vahelistest lahendamata küsimustest ning nende lahendamise strateegiaga, samuti ametliku selgituse liidu delegatsioonides inimressursside kasutamise võimaliku paindlikkuse kohta;

Eelarvetoetus

32. tuletab meelde, et aastaaruandes, mille kontrollikoda EAFi 2010. aasta kohta tegi, märkis kontrollikoda, et eelarvetoetuse maksetes esines 2010. aastal olulisel määral - 35 % - mittekvantifitseeritavaid vigu, st sama palju kui 2009. aastal, mis tähendab seda, et eelarvetoetuse maksetes tehakse endiselt palju vigu; märgib, et selle küsimuse lahendamiseks tugevdas komisjon oma koolituste korraldamist ning võttis kasutusele dokumendi „ELi välistegevuse rahaliste vahendite saajatele mõeldud finantsjuhtimise abimaterjalid"; palub komisjonil seda küsimust uurida ning anda aru selle kohta, kas nimetatud meetmed parandavad olukorda;

33. tuletab meelde, et komisjon on kasutanud eelarvetoetust abi andmise viisina ligi kakskümmend aastat; märgib, et seda saab siiski kõigis aspektides, nt andmise, kontrolli ja aruandluse kavandamise, mõjususe ja tulemuslikkuse osas, parandada;

34. nõustub, et eelarvetoetusel võib olla eeliseid; on siiski arvamusel, et igas olukorras ei saa seda kasutada; peab seda abi andmise viisi mõttekaks ainult juhul, kui sellega kaasneb piisav läbipaistvus, aruandekohustus ja tulemuslikkus;

35. tunnustab komisjoni tehtud jõupingutusi ja saavutatud parendusi eelarvetoetuse abikõlblikkuse tõendamisel paremini vormistatud ja struktuursel viisil, mille näiteks on kasutusele võetud riigi rahanduse juhtimise edusammude järelevalve- ja aruandluse muudetud raamistik ning suunised nõrgestatud riikidele eelarvetoetuse eraldamise kohta jne;

36. palub komisjonil keskenduda programmide tulemuslikkusele ning kontrollida tulemusi näitajate põhjal, avaldada riigi strateegiadokumentides tingimused ja tulemusnäitajad ning tagada, et delegatsioonide aruanded annavad struktureeritud ja ametliku ülevaate riigi rahanduse juhtimise edusammudest, tuues välja selged kriteeriumid, mille alusel edusamme hinnata, tehtud edusammud ja põhjused, miks reformiprogrammi ei pruugitud ellu viia vastavalt kavale;

37. tunneb heameelt kontrollikoja tõdemuse üle, et pärast seda, kui 2010. aasta juunis võeti kasutusele riigi rahanduse juhtimise edusammude järelevalve- ja aruandluse muudetud raamistik, on varasem suur hulk mittekvantifitseeritavaid vigu, mis on seotud riigi rahanduse juhtimise edusammude tõendamisega, märkimisväärselt kahanenud; palub komisjonil jätkata jõupingutusi mittekvantifitseeritavate vigade edasiseks vähendamiseks;

38. võtab teadmiseks komisjoni 13. oktoobri 2011. aasta teatise „Tulevane lähenemisviis kolmandatele riikidele antavale ELi eelarvetoetusele" (KOM(2011) 638), milles märgitakse näiteks, et komisjon võtab kasutusele uue, „eelarve läbipaistvuse ja järelevalvega seotud abikõlblikkuse kriteeriumi";

39. tuletab meelde, et vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1905/2006 [1] artikli 25 lõike 1 punktile b võib eelarvetoetust anda juhul, kui partnerriigi avalike kulude haldamine on piisavalt läbipaistev, usaldusväärne ja tõhus; sellega seoses väljendab muret ohtude pärast, mis tulenevad abikõlblikkuskriteeriumide komisjonipoolsest muutlikust tõlgendamisest; kutsub komisjoni üles jätkama

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend (ELT L 378, 27.12.2006, lk 41).

jõupingutusi eelarvetoetuste abikõlblikkusotsuste asjakohasel põhjendamisel ning tagama selle, et kõik edaspidised rahastamislepingud annavad täieliku ja selge aluse maksetingimuste täitmise hindamiseks; palub komisjonil üldise eelarvetoetuse eri programmidele eraldatavad summad kindlaks määrata paremini põhjendatud ja läbipaistvamal viisil;

40. toonitab eelarvetoetusega seotud kahekordset aruandekohustust: abiandja- ja partnerriigi ning viimase ja selle kodanike vahel; toonitab seepärast liidu ja partnerriikide maksumaksjate ühist huvi läbipaistvate ja korrektsete auditite vastu ning jätkuvat vajadust tõhustatud toetuse järele partnerriikide kontrollisuutlikkuse arenguks;

41. tuletab meelde, et riigi rahanduse juhtimine on üks kriteeriume, mille alusel praegu 102 riigile eelarvetoetust antakse; ([1]) palub komisjonil eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile teada anda, miks on komisjoni veebisaidil üleval ainult 28 riiklike kulude ja finantsaruandluse aruannet ([2]);

42. loodab, et komisjon ja liikmesriigid loovad avaliku registri, milles on läbipaistvalt loetletud eelarvetoetuse lepingud, menetlused ja arengunäitajad ([3]);

43. palub komisjonil esitada regulaarseid aruandeid liidu eelarvetoetuse eesmärkide saavutamise ning teatud abisaajariikides tekkinud konkreetsete probleemide kohta; palub komisjonil tagada, et kui selgeid eesmärke ei saavutata, siis eelarvetoetust vähendatakse või see tühistatakse;

44. on seisukohal, et 2010. aastal välja antud roheline raamat ([4]) aitab leida lahendusi küsimusele, kuidas muuta eelarvetoetus vaesuse vähendamisel tõhusamaks ja tulemuslikumaks vahendiks;

45. nõuab veel kord tungivalt, et komisjon aitaks partnerriikidel arendada parlamentaarse kontrolli ja auditivõimekust ning suurendaks läbipaistvust ja parandaks üldsuse juurdepääsu teabele, eriti kui abi antakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1905/2006 artikli 25 lõike 1 punktile b eelarvetoetuse kaudu, ja kutsub komisjoni üles saavutatu kohta korrapäraselt aruandeid esitama;

Kontrollikoja eriaruanne nr 11/2010 „Üldise eelarvetoetuse komisjonipoolne haldamine AKV, Ladina-Ameerika ja Aasia riikides"

46. väljendab heameelt kontrollikoja auditi ja selles antud asjalike soovituste üle;

47. on arvamusel, et üldine eelarvetoetus on väga oluline abi andmise vahend, kui seda kasutatakse nõuetekohaselt, sest see võib suurendada vastutust, samuti vajadust abisaajariikide parlamentide rangema kontrolli ja kodanikuühiskonna kaasatuse järele, ning samal ajal laiendada liidu ja abisaajariigi vahelise tugeva poliitilise dialoogi alust ning ka vastavat vajadust;

48. tunneb sügavat muret kontrollikoja leiu pärast, mille kohaselt ei halda komisjon – 20 aastat pärast seda, kui ta hakkas eelarvetoetuse kaudu abi andma – peamisi riske, mis võivad üldise eelarvetoetuse andmise mõjusust mõjutada, õigesti; nõuab tungivalt, et komisjon järgiks kontrollikoja soovitusi tugevdada riskijuhtimist usaldusega seotud riski ja arenguriski nõuetekohase hindamise ning eelkõige juba kättesaadava teabe parema kasutamise abil;

([1]) Vastus kirjalikule küsimusele nr 23, mis oli adresseeritud volinik Piebalgsile 2010. aasta EAFi eelarve täitmisele heakskiidu andmise raames 12. jaanuaril 2012 toimunud kuulamisel.
([2]) http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic–support/public–finance/pefa_assesments_en.htm.
([3]) Nagu taotletakse resolutsioonis ELi eelarvest arenguriikidele antava toetuse tuleviku kohta, vastuvõetud tekstid, 5. juuli 2011, P7_TA(2011)0317, lõige 52.
([4]) Komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta roheline raamat „Kolmandatele riikidele antava ELi eelarvetoetuse tulevik" (KOM(2010) 586).

49. on komisjoniga samal arvamusel, et mõnel juhul võib dünaamiline lähenemisviis üldisele eelarvetoetusele anda olulisi poliitilisi tulemusi, kui eelarvetoetust antakse riikidele, kus riigi rahanduse juhtimine on puudulik, kuid kus ollakse pühendunud reformidele ja reformide elluviimisel on näha edusamme; tunneb siiski sügavat muret selle pärast, et 12 AKV riiki, kes ei ole ebakindlas olukorras ja kellele on kümnenda EAFi riigistrateegia dokumentides üldine eelarvetoetus ette nähtud, ja viis üldise eelarvetoetuse programmidega Ladina-Ameerika riiki liigitati 2009. aasta korruptsioonitajumise indeksi põhjal „vohava korruptsiooniga" riigiks, mis tähendab, et nende näit skaalal nullist (kõrge riskitase) kümneni (madal riskitase) oli alla kolme; nõuab tungivalt, et enne üldise eelarvetoetuse andmist abisaajariikidele, kus on nii suur usaldusega seotud risk, töötaks komisjon välja piisavad, ranged ja läbipaistvad järelevalvemeetodid ning tagaks, et liidu delegatsioonides on piisavalt koolitatud töötajaid; kutsub sellega seoses Euroopa välisteenistust üles täitma täielikult oma poliitilist rolli ning võtma aktiivselt osa abisaajariikide poliitiliste eesmärkide väljatöötamisest korruptsioonivastase võitluse osas ning tagama vastavasuunalised edusammud;

50. tunneb muret kontrollikoja järelduste pärast, mille kohaselt on ebapiisavalt tähelepanu pööratud vajadusele tõhustada järelevalveasutusi, nagu parlamendid ja kodanikuühiskonna organisatsioonid abisaajariikides, sest parlamentaarse järelevalve tugevdamine ja kodanikuühiskonna kaasatuse parandamine on üldise eelarvetoetusega seotud suutlikkuse suurendamise eesmärkide oluline osa; nõuab tungivalt, et komisjon investeeriks rohkem abisaajariikide institutsioonide, õigusriigi põhimõtete, demokraatia ja hea valitsemistava täiustamisse;

51. kutsub komisjoni üles nägema oma üldise eelarvetoetuse programmides ette sellised eesmärgid, milles võetakse arvesse partnerriigi konkreetset olukorda, arvestades asjaolu, et eelarvetoetusprogrammide üldine eesmärk on toetada riikliku arengustrateegia rakendamist;

52. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles:

— näitama üksmeelset otsustavust täieliku ja tugeva poliitilise rolli etendamisel dialoogis abisaajariikidega, sest see roll on üldise eelarvetoetuse eduks vältimatu, eriti siis, kui sellega kaasneb tohutu võimalik mõju liidu ühisele poliitikale, mida jagavad kõik liikmesriigid;

— täiustama menetluse koordineerimist;

— tugevdama oma kohustust täita üldise eelarvetoetuse eesmärke;

— vältida abisaajariikidele vastuoluliste signaalide saatmist, isegi kui see näib liikmesriikidele ja komisjonile vähemalt sama keeruline kui üldist eelarvetoetust saavatele riikidele esitatavad põhjendatud nõudmised, mis puudutavad head valitsemistava ja õigusriigi põhimõtteid;

53. tunneb muret kontrollikoja leiu pärast, mille kohaselt üldise eelarvetoetuse programmide nelja osa – rahastamise, suutlikkuse suurendamise, tingimuste ja dialoogi – kavandamine ja rakendamine ei taga nende potentsiaalse mõju täit avaldumist; palub komisjonil järgida kontrollikoja soovitusi, määrates üldise eelarvetoetuse eri programmidele eraldatavad summad kindlaks paremini põhjendatud ja läbipaistvamal viisil, keskendudes üldise eelarvetoetuse andmisel esmavajaduste täitmisele, tõhustades tulemuslikkusega seotud tingimuste määratlemist seoses toetuse saamise üldtingimustega ning maksete väljamaksmise eritingimustega, ja tõhustades oma dialoogi käsitlusviisi;

54. palub komisjonil pidada abisaajariikidega süstemaatilisemalt dialoogi üldise eelarvetoetuse kõigi tahkude küsimuses ning nõuab, et komisjon täiustaks liidu delegatsioonide töötajate asjatundlikkust, et kõnealust dialoogi tugevdada; palub komisjonil tagada, et üldist eelarvetoetust andvatel liidu delegatsioonide töötajatel oleks piisav juurdepääs inimressurssidele ja teabele;

55. nõuab tungivalt, et komisjon parandaks oma aruandlust üldise eelarvetoetuse programmi mõjususe kohta, luues eelkõige asjakohase kvantitatiivse hindamismeetodi ning edusammude süstemaatilise järelevalve, kasutades selgeid näitajaid ja mõõdetavaid eesmärke;

56. kordab oma palveid komisjonile eelarvetoetuse aastaaruande koostamiseks, et parandada käimasolevate eelarvetoetusprogrammide tugevate ja nõrkade külgede kindlakstegemist;

57. nõuab tungivalt, et komisjon ja teised abiandjad teeksid koostööd korrapäraste ühiste hindamiste teostamiseks, et kontrollida üldise eelarvetoetuse programmide kaudu antud abi mõjusust vaesuse vähendamise osas;

Arengu prioriteedid ja suurema mõjuga arengukoostöö

58. toonitab, et hea valitsemistava, demokraatia, inimõiguste austamine ja vaesuse vähendamine peavad olema rakendusorganisatsioonide integreeritud eesmärgid neis riikides, kuhu suunatakse EAFi toetusi;

59. tuletab meelde 2011. aasta araabia kevade sündmusi ning seda, kui oluline on keskenduda kogu arenguabis demokraatia põhimõtetele ja demokraatia tugevdamise toetusele;

60. kordab oma pühendumust tõelisele partnerlusele rajatud abi tõhususe põhimõtetele, nagu need on määratletud OECD Pariisi deklaratsioonis ja abi tõhusust käsitlevas Accra tegevuskavas;

61. võtab rahuloluga teadmiseks komisjoni 13. oktoobri 2011. aasta teatise „Muutuste kava ELi arengupoliitika mõju suurendamiseks" (KOM(2011) 637), milles nähakse ette sotsiaalse kaasatuse ja inimarengu jätkuv toetamine; nõuab, et vähemalt 20 % liidu toetustest eraldataks põhi- ja keskharidusele ning esmasele tervishoiule; nõuab tungivalt, et komisjon pööraks rohkem tähelepanu emade tervishoiule, kuna selle aastatuhande arengueesmärgi osas on saavutatu valmistanud pettumust;

62. kordab oma üleskutset komisjonile suunata toetus esmajärjekorras tervishoiusüsteemide tugevdamisele, eriti kõige vaesematele inimestele keskendumise kaudu, õppekvaliteedi parandamisele ja sellise poliitikaraamistiku loomisele, milles vaeseid koheldakse eelistavalt ning arvestatakse sooküsimusi; nõuab tungivalt, et komisjon tagaks ELi poolt rahvusvaheliselt rahastatava tegevuse parema nähtavuse;

63. peab tervitatavaks asjaolu, et arenguabi ei ole enam paljude maailma vaeseimate riikide põhiline sissetulekuallikas; rõhutab, et abi tõhususeks on vaja, et vaesed riigid suudaksid kasutada riigipoolseid vahendeid, ja taunib asjaolu, et selline kapitali ebaseaduslik väljavool arenguriikidest, mis ületab nendesse riikidesse sissevoolava kapitali summa ning toimub näiteks korruptsioonina või suuremahulise maksudest kõrvalehoidumisena, on terav ja oluline probleem ning takistab vaesuse vähendamist ja pikendab abist sõltuvust;

64. toonitab lisaks, et pikaajaline ühiskonna ja majanduse areng vajab lisaks abile jätkusuutlikke tuluallikaid; on sellega seoses arvamusel, et head ja hästitoimivad kaubandussuhted, mis on kooskõlas WTO põhimõtetega, on arenguriikide jaoks otsustava tähtsusega ning nõuab seepärast tungivalt, et komisjon, nõukogu ja AKV riigid leiaksid lahenduse lahtistele küsimustele, mis puudutavad kavandatavaid majanduspartnerluslepinguid ja vabakaubandust Euroopa ja AKV piirkonna vahel;

65. tunneb muret komisjoni kontrollikorra pärast, mida kasutatakse siis, kui liidu vahendeid hallatakse koostöös rahvusvaheliste organisatsioonidega; juhib tähelepanu sellele, et ühiselt hallatavate liidu rahaliste vahendite kontrolli ja jälgimise tingimuste ning rakendamisega on ilmnenud olulisi puudusi; palub komisjonil tagada, et kõik partnerid annaksid komisjonile lihtsa ja mittebürokraatliku juurdepääsu nende siseauditi aruannetele;

66. tuletab meelde Afganistani juhtumit, kus julgeolekuolukord on nii keeruline, et komisjoni töötajad ei saa enam vabalt ringi sõita, mis vähendab märkimisväärselt nn standardsete sisekontrollimenetluste kohaldamist;

67. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on ühendada häda-, taastamis- ja arenguabi, et tugevdada nende eri abiliikide vahelisi sidemeid ning tagada humanitaarabi sujuv üleminek arenguabiks; rõhutab, et häda-, taastamis- ja arenguabi koordineerimise, tõhususe, tulemuslikkuse ja järjepidevuse parandamiseks on veel palju teha;

68. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks EAFi rahastamise koordineerimise teiste vahenditega (rahastamisvahend kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades, toiduga kindlustamise temaatiline programm, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend, valitsusväliste osalejate ja kohalike omavalitsuste osalemist arengus käsitlev temaatiline programm, stabiliseerimisvahend, maapiirkondade mikrofinantseerimise pilootprojekt); palub komisjonil tagada humanitaar- ja arenguabi parem sidusus ja vastastikune täiendavus nii poliitilisel tasandil kui tavaelus ning panna suuremat rõhku suurõnnetuste riski vähendamisele ja suurõnnetusteks valmisolekule, ning samuti tugevdada ohustatud elanikkonna vastupanuvõimet;

69. juhib tähelepanu asjaolule, et liit vajab arengukoostööks mitmesuguseid vahendeid, mis on kohandatud eri oludele, sest arenguabi ei sobi kõigile üheselt; toonitab eelkõige asjaolu, et suhtluses mittetoimivate riikide või väga ebademokraatlike riikide, nagu Eritreaga, kes keeldub oma rahvale abi andmast teravale toidukriisile vaatamata, on vaja erivahendeid ja töömeetodeid;

70. on arvamusel, et praegune terav toidukriis Aafrika Sarvel on samuti rahvusvahelise humanitaar- ja arenguabi sidususe ja vastastikuse täiendavuse puudumise ning kuritahtliku toiduainetega spekuleerimise traagiline tagajärg; juhib tähelepanu sellele, et erinevalt loodusõnnetustest on see aeglaselt arenevast kriisist järk-järgult laienenud humanitaarkatastroofiks; tuletab meelde, et kahjuks esineb Aafrika Sarvel pidevalt põuda ja toidupuudust ning et kohalike talunike omavarustatust tuleb jätkusuutlikkuse tagamiseks tõhustada;

71. märgib, et vahekokkuvõtte tegemine ei ole veel lõpetatud kõigi partnerriikide puhul, [1] olenemata asjaolust, et see pidi toimuma 2010–2011; loodab, et komisjon teeb seda võimalikult kiiresti ning annab läbivaatamise tulemuste kohta teavet oma ametlikul veebisaidil;

Liidu poolt Haitile antav abi

72. tuletab meelde Haiti maavärinat ja selle katastroofilisi tagajärgi; peab kahetsusväärseks, et humanitaarabi ja arenguabi koordineerimine (häda-, taastamis- ja arenguabi ühendamine) on puudulik; on seisukohal, et humanitaarabi andmine peaks põhinema väljumisstrateegial; on seisukohal, et komisjon peaks suunama oma jõupingutused ja rahastamise taastamis- ja arenguabile;

73. taunib liidu delegatsiooni ning humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraadi esinduse vahelist ebapiisavat kooskõlastamist; leiab, et kõigi liidu osaliste tegevust tuleks Haitis paremini koordineerida; nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon tagaks humanitaar- ja arenguabi parema sidususe ja vastastikuse täiendavuse nii poliitilisel tasandil kui ka tavaelus;

74. taunib teatavate projektide jätkusuutlikkuse puudumist ja rõhutab, et projektide eesmärk peaks eelkõige olema töökohtade ning jätkusuutliku majanduskasvu loomine, mis võimaldaks Haiti riigil suurendada oma tulusid, et välisabist vähem sõltuda; palub seetõttu, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile Haitis teostatud projektide loetelu koos nende praeguse olukorra üksikasjaliku hinnanguga, et näha, kui jätkusuutlikud nad on;

75. juhib tähelepanu liidu poolt Haitile antava abi vähesele nähtavusele; on seisukohal, et nähtavuse suurendamiseks peaks trükistel olema lisaks lipule näha ka Euroopa Liidu nimi, mitte üksnes komisjoni või humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraadi nimi, mis on keskmise Haiti kodaniku jaoks palju vähem tuntud;

[1] Vastus kirjalikule küsimusele nr 31, mis oli adresseeritud volinik Piebalgsile 2010. aasta EAFi eelarve täitmisele heakskiidu andmise raames 12. jaanuaril 2012 toimunud kuulamisel.

Kontrollikoja eriaruanne nr 12/2010 „ELi arenguabi põhiharidusele Sahara-taguses Aafrikas ja Lõuna-Aasias"

76. tunneb heameelt kontrollikoja suurepärase aruande üle, milles analüüsitakse põhjalikult põhiharidusele antava liidu toetuse saavutusi; juhib siiski tähelepanu programmi puudustele, mis tulenevad vaid osaliselt komisjoni tegevusest;

77. mõistab täielikult raskusi, mis komisjonil programmi läbiviimisel asjaomase piirkonna vaeseimates riikides tekkisid, kui ta püüdis suunata toetust elanikkonna kõige vaesemale osale; peab samuti märkimisväärseks, et 45 % näitaja osas saavutati soovitud tulemused ja 30 % osas toimus ilmne edasiminek; sooviks, et komisjon annaks vahepeal teada, kas need protsendid on veelgi suurenenud;

78. toetab täielikult kontrollikoja järeldusi ja soovitusi ning on võtnud teadmiseks komisjoni vastused;

79. tuletab meelde oma eelmisi eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevaid resolutsioone, milles mainitakse, et teatud arenguprogrammide rakendamisel oli endiselt suureks probleemiks kvalifitseeritud töötajate puudus liidu delegatsioonides ning komisjoni peakorteri vähene toetus; kutsub komisjoni pidama pädevate parlamendikomisjonidega arutelusid, et leida probleemile püsivam lahendus;

80. palub komisjonil tegeleda kontrollikoja märgitud puudustega süsteemselt; soovib olla teavitatud järgmisest:

a) hariduse kvaliteedi osas (mida käsitletakse 2010. aasta veebruaris avaldatud komisjoni talituste töödokumendis SEK(2010) 121): jättes kõrvale asjaolu, et programmi algusajaga võrreldes on selleks praegu natuke hilja, kas komisjon võiks öelda, milliseid teisi meetmeid võetakse hariduse kvaliteedi jälgimiseks ja parandamiseks?

b) mõnes eriaruandes nr 12/2010 käsitletud riigis teatati valitsussektori vahenditega seotud pettustest ja halvast juhtimisest, sealhulgas „libaõpetajatest"; missugust toetust pakub komisjon neile riikidele, et aidata neil sellised pettuse vormid kaotada?

c) eduka programmi elluviimise üheks põhiliseks vahendiks on kehtiva haridussüsteemi nõuetekohase statistika ning hindamiste olemasolu ja kättesaadavus; kontrollikoda juhib tähelepanu asjaolule, et paljudes riikides selline statistika puudub ning hindamised ei ole kättesaadavad või ajakohased; milliseid meetmeid on komisjon probleemi lahendamiseks võtnud?

d) nagu kontrollikoda märkis, sõltub põhihariduse andmine tüdrukutele paljudest haridusega mitteseotud meetmetest, näiteks eraldi sanitaarruumidest, kuigi mõnes riigis on selles valdkonnas saavutatud edu; missuguseid konkreetseid meetmeid on komisjon võtnud igas asjaomases riigis, et suurendada tüdrukute osakaalu põhihariduses, ja millistes riikides peetakse tütarlaste koole võimalikuks lahenduseks?

Investeerimisrahastu

81. tuletab meelde, et kümnendast EAFist eraldati investeerimisrahastule AKV riikidele ja ÜMT jaoks 1 530 000 000 eurot; märgib, et 2010. aastal investeerimisrahastu raames allkirjastatud toimingute kogusumma oli 374 230 000 eurot; tuletab meelde, et investeerimisrahastut kui EAFist rahastatud riski kandvat käibeinstrumenti, mille eesmärk on edendada erainvesteeringuid eelkõige AKV riikides, haldab Euroopa Investeerimispank (EIP);

82. mõistab hukka asjaolu, et investeerimisrahastut ei käsitleta kontrollikoja esitatavas kinnitavas avalduses ega eelarve täitmisele heakskiidu andmisel Euroopa Parlamendis, kuigi EIP teostab nimetatud toiminguid EAFi ressursse kasutades liidu nimel ja vastutusel; leiab, et see ei ole poliitiliselt ega aruandekohustuse seisukohast soovitav; toonitab, et selline kord vähendab parlamendi volitusi eelarve täitmisele heakskiidu andmisel, arvestades eelkõige asjaolu, et EAFi vahendid tulenevad Euroopa maksumaksjate panusest moodustatud avaliku sektori vahenditest;

83. toonitab, et kõik EAFist rahastatud EIP toimingud peavad olema täielikus vastavuses Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 208, mille kohaselt on liidu arengukoostöö poliitika põhieesmärgiks vaesuse vähendamine ja kaotamine; on arvamusel, et ainult vaeseid toetav arengukoostöö poliitika saab olla tulemuslik ja kestlik;

84. on arvamusel, et majanduskasvu poliitikameetmetest ei ole kasu, kui ei edendata sotsiaalseid ja keskkonnaalaseid norme ega rakendata sotsiaalkaitse mehhanisme;

85. kutsub EIPd üles siduma Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 1080/2011/EL [1] rakendamise kaudu oma rahastamisprojektid senisest otsesemalt vaesuse vähendamisega ja aastatuhande arengueesmärkide saavutamisega, inimõigustega, ettevõtjate sotsiaalse vastutusega, inimväärse tööga, keskkonnahoiupõhimõtetega, demokraatiaga, hea valitsemistavaga ja äriühingute loomisega;

86. kutsub EIPd üles eelnevate analüüside ning eelkõige projektide elluviimise ja lõpetamise ajal toimuva järelevalve kaudu oma projektitsükli sotsiaalsete aspektidega (sh inimõiguste austamine) seotud hoolsuskohustuse auditit tugevdama; nõuab, et määrataks kindlaks tulemusnäitajad, mille abil on võimalik EIP meetmete lisandväärtust ja mõju paremini hinnata, ning suurendataks töötajate teadmisi säästvast arengust ning inimõigustest ja sotsiaal-/võrdõiguslikkuse küsimustest;

87. märgib, et EIP investeerimisrahastu ja EIP omavahenditest rahastatud AKV riikides toimuva tegevuse sõltumatust vahehindamisest nähtub, et EIP jõupingutused projektide elluviimise jälgimiseks, kohaloleku ning keskkonna- ja sotsiaalsete aspektide järelkontrolli teostamiseks ei ole piisavad; palub EIP-l täiustada järelevalvemehhanisme;

88. võtab rahuloluga teadmiseks edusammud, mida EIP 2010. aasta aruandes on investeerimisrahastu tulemustele keskendumisega seoses tehtud; on siiski arvamusel, et aastaaruandeid annab veel palju täiustada täieliku, asjakohase ja objektiivse teabe esitamise osas, mis puudutab tulemusi, kehtestatud eesmärke, saavutatud eesmärke ja võimalike kõrvalekallete põhjusi, samuti teostatud hindamisi ja hindamistulemuste kokkuvõtteid, sealhulgas puudused ja lahendamist vajavad küsimused; peab tervitatavaks EIP koostöövalmidust käesoleva eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva resolutsiooni ettevalmistamise ajal;

89. tuletab meelde, et 14 % investeerimisrahastu vahenditest (390 000 000 eurot) eraldatakse Euroopa kahepoolsete arenguabi andvate finantsasutuste või ühisettevõtete kaudu;

90. taunib läbipaistvuse puudumist investeerimisrahastu vahenditest lõplike abisaajate puhul; kutsub EIPd üles teostama rangelt ja tõhusalt hoolsuskohustuse auditeid ning kontrollima enne projekti heakskiitmist liidu tagatisega hõlmatud projektide arengualaseid aspekte, veenduma, kas kohalikul tasandil on avalikke konsultatsioone peetud, ning kontrollima ka EIP antud laenu kasutavate finantsvahendajate tulemusi kõnealustes aspektides; on seisukohal, et arengumaadele laenamise korral peaks EIP kohaldama rangeid ja tõhustatud hoolsuskohustuse auditeid kooskõlas standardmenetlustega ja tulenevalt rahvusvahelisest heast tavast, et aidata võidelda rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu;

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta otsus 1080/2011/EL, millega antakse Euroopa Investeerimispangale ELi tagatis liiduvälistele projektidele antavatest laenudest ja laenutagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks (ELT L 280, 27.10.2011, lk 1).

91. võtab teadmiseks valitsusväliste organisatsioonide andmed, mille kohaselt esines väidetavalt juhtumeid, kus EIP vahendid läksid äriühingutele, kelle juhtkond oli kas uurimise all või süüdistatud korruptsioonis ja rahapesus; palub EIP-l olla selliste juhtumite sisuga kursis olla;

92. märgib, et EIP tagab EIP ja komisjoni rahastatud projektide vastastikuse täiendavuse, konsulteerides komisjoniga väga varases etapis, enne kui EIP alustab projektide hoolsuskohustuse auditit; tuletab meelde, et komisjon on investeerimisrahastu komitee hääleõiguseta liige ning esitab iga konkreetse ettepaneku kohta oma arvamuse;

93. palub komisjonil jätkata hoolikat järelevalvet ja kontrolli investeerimisrahastu rakendamise üle ning teavitada parlamendi eelarvekontrollikomisjoni regulaarselt oma leidudest;

94. tuletab meelde, et kolmepoolse lepinguga EIP, komisjoni ja kontrollikoja vahel on määratletud kontrollikoja osa EIP hallatud EAFide kontrollimises; palub kontrollikojal koostada eriaruanne EIP hallatud EAFide mõjususe ja tõhususe kohta vaesuse vähendamise seisukohast;

95. märgib, et EIP maksab oma töötajaile muutuvat töötasu iga-aastaste boonuste näol; palub EIP-l avaldada veebilehel igal aastal üksikasjalikud andmed juhtivtöötajate aastaboonuste kohta, sealhulgas direktorite nõukogu, halduskomitee ja auditikomitee kõik liikmed;

96. märgib lisaks, et praegune EIP direktorite nõukogu koosneb seitsmest naisest ja 19 mehest; ergutab liikmesriike nimetama naiskandidaate, täitmaks kahte praeguse seisuga vaba ametikohta, et saavutada nõukogus tasakaalustatum esindatus.